

“मीठे बच्चे – तिम्नो धन्धा हो सबैको भलो गर्नु। पहिला आफ्नो भलो गर फेरि अरूको भलो गर्नको लागि सेवा गर।”

प्रश्न:- ब्राह्मण बनेपछि पनि मूल्यवान जीवन बनाउने आधार के हो?

उत्तर:- वाचा र कर्मणा सेवा। जसले वाचा या कर्मणा सेवा गर्दैन, उसको जीवनको कुनै मूल्य छैन। सेवाद्वारा सबैको आशीर्वाद मिल्छ। जसले ईश्वरीय सेवा गर्दैन उसले आफ्नो समय, एनर्जी सबै वेस्ट गर्छ, उसको पद कम हुन जान्छ।

गीत:- तुम्हीं हो माता...

ओम् शान्ति। बच्चाहरूलाई थाहा छ– यो महिमा कसको हो? मनुष्यलाई थाहा छैन। हुन त तिमी पनि मनुष्य हौ तर तिमीले अहिले जान्यौ– यो कसको महिमा हो। उहाँ माता-पिताद्वारा तिमीले विष्णुपुरीको राजाई लिइरहेका छौ। माथि हुनुहुन्छ माता-पिता। विद्वान आदिले शिवलिंगको पूजा गर्न दिंदैनन् किनकि उनीहरूले उल्टो कुरा सम्झन्छन्। वास्तवमा शिवलिंगको पूजा गर्दा उहाँलाई माता-पिता सम्झिंदैनन्। लक्ष्मी-नारायणको पूजा गर्दा उनीहरूलाई माता-पिता भन्छन् किनकि दुवै छन्। पत्थरबुद्धि मनुष्यले केही पनि बुझ्दैनन्– हामीले कसको पूजा गर्छौं? त्वमेव माताश्च पिता को हो? जहाँ दुई देख्छन्– उनीहरूको अगाडि महिमा गाउँछन्। तर लक्ष्मी-नारायण त न माता-पिता हुन्, न खिवैया हुन्। न ज्ञानसागर, पतित-पावन हुन्। तिमी बच्चाहरूलाई राम्रो सँग थाहा छ– पतित-पावन निराकार परमपिता परमात्मालाई नै भनिन्छ। त्वमेव माताश्च पिता... यो महिमा साकारको हुन सक्दैन। न लौकिक माता-पिताको लागि यो गाइन्छ। ती लौकिक आमा बुबाबाट त अल्पकालको काग विष्टा समान सुख मिल्छ। द्वापर कलियुगमा हुन्छ दुःख। अहिले तिमी बाबाद्वारा समझदार बनेका छौ। कसैलाई पनि सम्झाउन धेरै सहज छ। त्रिमूर्तिको चित्र लैजाऊ, माथि हुनुहुन्छ शिव। उहाँ हुनुहुन्छ त्वमेव माताश्च पिता... जसले ब्रह्माद्वारा हामीलाई विष्णुपुरीको राज्य दिनुहुन्छ। ब्रह्माद्वारा हामीलाई सहज राजयोग सिकाइरहनु भएको छ। जसबाट हामी राजाहरूको राजा बन्छौं। विष्णुपुरी कसरी र कसले स्थापना गर्‍यो, यो कसैले जान्दैनन्। कसैले त स्थापना गरेको हुनुपर्छ? बाबाको परिचय मिलेपछि बाबाबाट ईश्वरीय जन्म सिद्ध अधिकार अवश्य मिल्छ। बाबाको जन्मसिद्ध अधिकार हो विष्णुपुरी, नरबाट नारायण, नारीबाट लक्ष्मी पद। उहाँले राजयोग सिकाउनुहुन्छ। सम्झाउने तरिका धेरै राम्रो हुनु पर्छ, जसबाट कसैको पनि बुद्धिमा बस्न सकोस्। लक्ष्मी-नारायणको चित्रमा तिमीले धेरै राम्रो ज्ञान दिन सक्छौ। लक्ष्मी-नारायणलाई अवश्य ८४ जन्म लिनुपर्छ। यी नयाँ दुनियाँका नम्बरवन मनुष्य हुन्। गायन पनि छ– परमपिता परमात्माबाट २१ पीढी राज्य-भाग्य मिल्छ। त्यो पनि स्पष्ट देखाइएको छ। कहीं पनि विवाहमा वा कसैको निमन्त्रणामा जानु छ भने वहाँ तिमीले धेरै सेवा गर्न सक्छौ। तर बाबालाई याद नै गर्दैनौ भने मदत के मिल्छ? केही छन् जसमा ज्ञान-योग केही पनि छैन, फेरि पनि सेन्टर सम्हाल्छन् त्यसैले बाबा आएर मदत गर्नुहुन्छ। बाँकी जसले आफ्नो कल्याण गर्दैनन्, उनले अरूको के गर्छन्? जस्तै गुरुहरू आफू नै मुक्ति पाउन सक्दैनन् भने अरूलाई कसरी दिन सक्छन्? बाबा सम्झाउनु हुन्छ– धेरै सहज छ। एक

त्रिमूर्तिको रहस्य र नयाँ दुनियाँ, पुरानो दुनियाँको चक्रको रहस्य लेखिएको छ। सेवा गर्नेको बुद्धिमा यी सबै रहस्य रहन्छन्। कहीं विवाह आदिमा गयो भने कोशिश गर तीर लगाउने। बिच्छीको उदाहरण... तिम्पो धन्धा हो सबैको भलो गर्नु, तर जसले आफ्नो भलो गरेको छैन, उसले अरूको कसरी गर्छ? सेवा त धेरै छन्। कर्मणा सेवाले पनि धेरैलाई सुख दिन्छ। सबैको आशीर्वाद मिल्छ। जसले न वाचा, न कर्मणा सेवा गर्छन् उनको के पद हुन्छ, वेस्ट अफ टाइम र वेस्ट अफ एनर्जी गर्छन्। जसरी भक्तिमार्गमा तिम्पो वेस्ट अफ टाइम र वेस्ट अफ एनर्जी भयो नि। ईश्वरीय सर्विस आधा घण्टा पनि गर्दैनन्, यस्ता पनि धेरै छन्। पद पाउनु छैन भने चाल पनि त्यस्तै चलिरहन्छन्। धेरै त चल्दा-चल्दै फेरि गिर्न पनि पुग्छन्। लेख्छन् बाबा म नालीमा गिरेँ, चोट लाग्यो। उसलाई शर्म आउनु पर्छ। कुनै मल्ल युद्धमा हान्यो भने उसको मुख कालो हुन्छ। पछि जब ट्रान्सफर हुने समय आउँछ अनि तिमीहरू सबैलाई साक्षात्कार हुन्छ— मेरो के पद हो। फेरि पछुताउनाले के हुन्छ। सम्झन्छन्— कल्प-कल्प यही गति हुन्छ। भन्छन्— तिमीलाई ईश्वरले मत दिऊन्। तर यहाँ त ईश्वरको मतमा पनि चल्दैनन्, मानौं प्रण गरेका हुन्— हामी कहिल्यै पनि श्रीमतमा चल्दैनौं। पढ्दै पढ्दैनन्। नत्र सम्झाउन धेरै सहज छ। साना बच्चाहरूले पनि चित्र लिएर सम्झाऊन्— यी प्रजापिता ब्रह्मा हुन्, अवश्य बी.के. लाई ज्ञान दिन्छन् होला। यो वर्सा मिल्छ २१ जन्मको लागि। बच्चाले यति पनि सम्झाए भने बलिहार जान्छन्। तल लेखिएको छ— यो ईश्वरीय जन्मसिद्ध अधिकार हो। यी जगत् पिता, जगत् अम्बा हुन्। यिनै जगत् अम्बा फेरि लक्ष्मी बन्छन्। अहिले परमात्मा आएर २१ जन्मको राज्य-भाग्य दिनुहुन्छ। यो हो ज्ञानमार्ग। फेरि भक्तिमार्गमा दीपावलीमा लक्ष्मी सँग भीख माग्छन्।

बाबा भन्नुहुन्छ— तिमी बच्चाहरू जहाँ गए पनि सम्झाऊ— हामीले यो पढेका छौं। हाम्रो कर्तव्य हो, घर-घरमा सन्देश दिनु। यो त्रिमूर्ति के हो, आउनुहोस् हामीले हजुरलाई सम्झाउँछौं। बाबा यिनमा ८४ जन्मको रहस्य सम्झाउनु भएको छ। जसरी ब्रह्माको दिन र रात, त्यस्तै विष्णुको पनि दिन र रात। धेरै सहज छ सम्झाउन। सबैको कल्याण गर्नु छ। यही धन्धा तिमीले गर्नु छ— सबैलाई बाटो देखाउने। दुई रोटी मिले पनि धेरै हो। मनुष्यको पेटले धेरै खाँदैन। यदि समझदार छौ भने थोरै रूपैयाँमा पनि काम चल्न सक्छ। यहाँ त कोही यस्ता छन्, जो अलिकति ठीक न मिले पनि भाग्छन्। राजाईलाई पनि लात मार्छन्। बीचमा बेगरी पार्ट चल्थ्यो, यो पनि परीक्षा थियो। धेरै गए। यो सबै शिवबाबाको के रहस्य थियो, त्यो पनि गुडले जानोस्, गुडको गोथरीले जानोस्। कति डराएर भागे। नत्र दुई रोटी खान खर्च धेरै कम लाग्छ। दुई रोटी खाए, प्रभुको गुण गाउ अर्थात् बाबा र वर्साको याद गर। बाबालाई धेरै प्यारले याद गर्नु छ। बाबा भन्नुहुन्छ— मैले सेकेन्डमा तिमीलाई जीवनमुक्तिको रहस्य सम्झाउँछु। कलियुगमा हुन्छ जीवनबन्ध, अवश्य मुक्ति जीवन-मुक्ति अर्को जन्ममा मिल्छ। बाबाले संगममा नै ज्ञान दिनु भएको छ। छ पनि सेकेन्डमा निश्चयको कुरा। राम्रो सँग कसैले सम्झाऊन्। चित्र धेरै राम्रो बनेका छन्। त्रिमूर्ति त साधारण छ, केवल अर्थ बुझेका छैनन्। यो पनि सम्झन्छन्— ब्रह्माद्वारा स्थापना, विष्णुद्वारा पालना, शंकर द्वारा विनाश। तर कहिले आएर यो कार्य गर्नुहुन्छ, यो जानेका छैनन्। ब्रह्माको बच्चा अवश्य ब्रह्माकुमार-

कुमारीहरू हुन्छन्। जान्दछन्— बाबाबाट हामीलाई वर्सा मिल्छ। तर फेरि पनि सर्विस गर्न सक्दैनन् भने सम्झिन्छ यिनमा ग्रहण छ। श्रीमतमा चलनको लागि इन्कार गर्छन्। मानौं यहाँ पढ्न आएका होइनन्। यस्ता त पछि छोडेर जान्छन्।

बाबाले युक्तिहरू त धेरै बताउनुहुन्छ। बाबा सँग सोध्छन्— बाबा म विवाहमा जाऊँ? फलानो ठाउँमा जाऊँ... अरे तिमीले जहाँ तहाँ यो सेवा नै गएर गर्नु छ। त्रिमूर्तिको चित्र लिएर यसमा नै सम्झाऊ। त्रिमूर्ति मार्ग पनि छ, कसैले पनि अर्थलाई जान्दैनन्। यहाँ केही बच्चाहरू छन्, जो सेन्टरमा आइरहन्छन्, बाहिरबाट भन्छन् हामी पवित्र रहन्छौं, तर भित्र गन्दा गरिरहन्छन्। शिवबाबा भन्नुहुन्छ— म अन्तर्यामी हुँ, धेरै विकारमा गिरिरहन्छन्। केही बताउँदैनन्, उनीहरूलाई यो थाहा नै हुँदैन— कति सजाय मिल्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— उनीहरूलाई धेरै सजाय मिल्छ। महसुस गर्छन्— वास्तवमा लुकाएको थिएँ। यति झूट बोलेको थिएँ त्यसैले यो सजाय मिलिरहेको छ। बाबा भन्नुहुन्छ— समय आउँछ, सबैलाई आफ्नो चलनको साक्षात्कार गराउँछु— कति पाप, झूट गरेका थियौ। धेरै विकारमा गइरहन्छन्, सेन्टरमा पनि आइरहन्छन्। शास्त्रहरूमा पनि ईन्द्रसभाको कुरा छ। यो एक जनाको कुरा होइन। धेरै यस्ता हुन्छन्। फेरि गएर दुश्मन बन्छन्। अबलाहरूमाथि विघ्न पारिराख्छन्। कुरा सबै यहाँका हुन्। तिमीले धेरै सेवा गर्न सक्छौ। यो वृक्षको धेरै राम्रो चित्र छ। भन, केवल ज्ञान सुन्नुहोस्। हामीले तपाईंलाई यो पनि भन्दैनौं निर्विकारी बन्नुहोस्। केवल यहाँ आउनुहोस्, हामीले तपाईंहरूलाई राम्रो कुरा सुनाउँछौं। तपाईं विवाहको खुशीमा हुनुहुन्छ, हामीले तपाईंलाई त्यो भन्दा पनि बढी खुशीको पारा चढाउन सक्छौं, सदाको लागि। कुरा गर्ने तागत चाहिन्छ। गोलाको चित्र पनि राम्रो छ। कुनै एक किताबमा पनि यो गोला देखाएका छन्। केवल आयु लामो बनाइदिएका छन्। दिलमा आउनुपर्छ— हामीले आफ्ना मित्र सम्बन्धीहरूको उद्धार गर्छौं। एक दिन आउनेछ, तिमीले चित्र लिएर गएर सबैलाई सम्झाउँछौ— शिवबाबाले यी ब्रह्माद्वारा विष्णुपुरीको राज्य दिइरहनु भएको छ। शंकरद्वारा पुरानो दुनियाँ विनाश भइरहेको छ। बाँकी देवताहरू, असुरहरूको लडाईं भएको होइन। यो त यवन र कौरवहरूको हो। उनीहरूको बम छुटेपछि यिनीहरूको लडाईं सुरु हुन्छ। विनाश पछि फेरि स्वर्गको स्थापना, कति सहज छ। भन, केवल बाबा र वर्सालाई याद गर्नु छ। मनमनाभव, पुग्यो। हामीलाई केही पनि चाहिँदैन। हामी पैसाको भोका छैनौं। पैसा त आफै सँग राख्नुहोस्। युक्तियुक्त बोल्नु पर्छ। पछि गएर धेरै निस्कन्छन्। थोरै तिम्रो पनि वृद्धि होस्। केही छन् जो बाहिरबाट धेरै राम्रा छन्, धेरै मीठा छन्। तर भित्र किचडा भरिएको छ। यहाँ भित्र बाहिर धेरै साफ हुनुपर्छ। सबैको मनलाई जान्नेवाला शिवबाबा हुनुहुन्छ। स्वयं भन्नुहुन्छ— जसले जुन भावनाले भक्ति गर्छ, उसलाई त्यसको फल मिल्छ। यो ड्रामामा भरिएको छ। बाबालाई पाएका छौ त्यसैले वर्सा पनि पूरा पाउनु पर्छ। वर्सा सेवाबाट मिल्छ। बाबा त फेरि पनि पुरुषार्थ गराउनुहुन्छ। ठण्डा कहाँ छोड्नु हुन्छ र। प्रोजेक्टरमा पनि राम्रो सँग सम्झाउन सक्छौ। चक्रमा कति धेरै ज्ञान भरिएको छ। ठूलो मण्डपमा ठूला-ठूला चित्र राख्नु पर्छ। जति ठूलो हुन्छ, त्यति राम्रो सँग पढ्न सकिन्छ। धेरै सहज छ सम्झाउन। यो नर्क हो, यो स्वर्ग हो। यो ८४ को चक्र घुमिरहन्छ। बाबाबाट बेहदको वर्सा संगममा नै मिल्छ। नाम नै छ अति

सहज राजयोग, अति सहज ज्ञान। ड्रामा अनुसार वृक्षलाई जान्नु छ। चित्र त बाबाले बनाइदिनु भएको छ। स्वर्गमा यी देवताहरूको राज्य थियो। आर्य र अनार्य। आर्य अर्थात् पारसबुद्धि, अनार्य अर्थात् पत्थरबुद्धि। सत्य बताउनेवाला तिमी हो, धेरै रहम दिल बन्नु छ। जहाँ पनि गएर तिमीले सेवा गरेर देखाऊ। कोही न कोही निस्कनेछन्, आफ्नो जीवन बनाउनेछन्। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता -पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) भित्र बाहिर साफ रहनु छ। बाबा सँग केही पनि नलुकाऊ। सच्चा दिलले सेवा गर।
- २) आफ्नो समय सफल गर। सबैबाट आशीर्वाद लिनको लागि वाचा र कर्मणा सेवा अवश्य गर्नु पर्छ। रहमदिल बनेर सबैको कल्याण गर्ने धन्धा गर।

वरदानः— श्रेष्ठ स्मृतिद्वारा सुखमय स्थिति बनाउने सुख स्वरूप भव

स्थितिको आधार स्मृति हो। तिमी केवल स्मृति स्वरूप बन, स्मृति आउनाले जस्तो स्मृति त्यस्तै स्थिति स्वतः हुन जान्छ। खुशीको स्मृतिमा रह्यौ भने स्थिति पनि खुशीयाली बन्छ र दुःखको स्मृति गन्यौ भने दुःखको स्थिति हुन जान्छ। संसारमा त दुःख बढ्नु नै छ। सबै अतिमा जानु छ तर तिमी सुखसागरका बच्चाहरू सदा खुशी रहनेवाला दुःखबाट न्यारा सुख-स्वरूप हो। त्यसैले जे भए पनि तिमीहरू सदा आनन्दमा रहने गर।

स्लोगनः— समय रूपी खजानालाई व्यर्थबाट बचाउनु— यही तीव्र पुरुषार्थीको निशानी हो।